

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Lahti University of Applied Sciences

MIESTEN KILPATANSSIFRAKIN VALMISTAMINEN JA KILPATANSSI

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Tekniikan ala
Tekstiili- ja Vaatetustekniikan
koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Kevät 2013
Ari Kuokkanen

Lahden ammattikorkeakoulu
Tekstiili- ja vaate- ja vaatetustekniikka

KUOKKANEN, ARI:

Miesten kilpatanssifrakin valmistaminen
ja kilpatanssi

Tekstiili- ja vaatetustekniikan opinnäytetyö, 26 sivua, 10 liitesivua

Kevät 2013

TIIVISTELMÄ

Tässä opinnäytetyössä käsitellään kilpatanssifrakin valmistusta ja suunnittelua lähtökohtana valmistaa asiakkaalle mittatilaustyönä frakki, joka on kevyempi kuin muut käytettävät kilpatanssifrakit. Työssä käsitellään myös kilpatanssia sen historiasta nykypäivään.

Opinnäytetyön tarkoituksena on valmistaa asiakkaalle kilpatanssifrakki kilpailukäyttöön. Frakki valmistetaan ensisijaisesti asiakaslähtöisesti, mutta valmistamisen aikana kiinnitetään huomiota myös Suomen Tanssiurheiluliiton asettamiin pukusääntöihin. Kilpatanssiosiossa lukija tutustutetaan kilpatanssin maailmaan kertomalla selkeästi vaihe vaiheelta, miten kilpatanssin voi aloittaa ja mihin aktiivinen harrastaminen voi johtaa. Kilpatanssiosioon on haettu tietoa kirjallisuuden lisäksi kilpatanssia pitkään harrastaneilta henkilöiltä itseltään.

Opinnäytetyön tuloksena syntyi asiakkaan mitoilla valmistettu kilpatanssi frakki, jota on käytetty jo kilpailutilanteessa. Kilpatanssi frakki on kestänyt raskasta odotetusti ja kevyen materiaalin ansiosta se on ollut myös miellyttävä käyttää.

Prosessin aikana huomattiin että kilpatanssi frakin valmistaminen on mahdollista, mutta haastavampaa, kun käytetään ohuempia materiaaleja. Normaalisti frakit valmistetaan paksuista ja raskaista materiaaleista.

Asiasanat: Kilpatanssi, frakki

Lahti University of Applied Sciences
Degree Programme in Textile and Clothing Technology

KUOKKANEN, ARI:

Designing and manufacturing a men's
ballroom tailcoat

Bachelor's Thesis in Textile and clothing Technology 26 pages, 10 pages of
appendices

Spring 2013

ABSTRACT

This Bachelor's thesis deals with the designing and manufacturing of a custom-made ballroom tailcoat, which is lighter than the standard ballroom tailcoats. The thesis also deals with competitive dancing from its history to the present day.

The purpose of the thesis was to produce a tailcoat for the customer for competitive dancing competitions. The tailcoat was made on the basis of the customer's needs, but during the production attention was also paid to the Finnish Dance Sport Federation rules for the suit standards. The section on competitive dancing presents the world of competitive dancing step by step, how to start competitive dancing and what an active hobby can lead to. Information was collected from literature and experts of competitive dancers themselves.

The result of this thesis was a tailcoat that was produced by the customer's measurements, which has already been used in a competitive situation. The tailcoat has taken the strain as expected and the light materials of the tailcoat make it enjoyable to use.

During the production it was discovered that the tailcoat can be made from lighter materials although it is more challenging. Normal material for the tailcoats is heavier and thicker.

Key words: competitive dancing, tailcoat

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	TANSSIN JA KILPATANSSIN MÄÄRITELMÄ	2
2.1	Filosofisia mietteitä tanssista	3
2.2	Kilpatanssin historiaa lyhyesti	3
2.3	Kilpatanssin tanssilajit	4
2.3.1	Vakiotanssit	4
2.3.2	Latinalaistanssit	5
3	KILPATANSSI HARRASTUKSENA	7
3.1	Aloittaminen	7
3.2	Alkeiskurssit	8
3.3	Jatkokurssit	9
3.4	F-katselmus	10
3.5	Vapaa harjoittelu	11
3.6	Ohjattu ryhmävalmennus	12
3.7	Yksityisvalmennus	13
4	KILPATANSSI KILPAILUT	14
4.1	Kilpailuihin osallistuminen	14
4.2	Kilpailumuodot	15
4.3	Sijaluku pisteet	16
4.4	Tuomarit	17
5	MIESTEN KILPATANSSIFRAKIN VALMISTAMINEN	19
5.1	Asiakas ja mallin toiveanalyysi	19
5.2	Ensimmäisen prototyypin suunnittelu ja valmistus	20
5.3	Toisen prototyypin suunnittelu ja valmistus	22
5.4	Kolmannen prototyypin suunnittelu ja valmistus	24
5.5	Kolmas prototyyppi kisakäytössä	25
6	YHTEENVETO	26
	LÄHTEET	27
	LIITTEET	28

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee kilpatanssia, koska olen itse harrastanut kyseistä lajia useita vuosia. Aktiivisen kilpailun lopetin vuonna 2005, mutta tanssia en kuitenkaan jättänyt. Harrastukseni kautta löysin opiskelupaikan itselleni ja suunnittelen itselleni uraa kilpatanssivaatteiden parissa.

Vaikka televisiossakin nyt jo hiipumaan kääntynyt tanssibuumi innosti suomalaisia tanssimaan, ajattelin että olisi hyvä selvittää mitä kilpatanssi ihan oikeasti on. Omakohtaiset kokemukseni tulevat 10 vuoden aktiivisen kisaurani ajalta ja koin että kilpatanssin maine ja tieto eivät välity lajin ulkopuolelle kovinkaan laajalti. Puhdasta kilpatanssia ei esimerkiksi televisiossa esitetä juuri ollenkaan, eivätkä erilaiset tanssiformaatit tue oikealla tavalla lajia. Suurin osa tanssi ohjelmista sisältää ohjelmanumeroita, joihin on kilpatanssin perusteiden lisäksi sekoitettu muun muassa nykytanssia tai jazz-tanssia. Tässä työssä onkin esitelty selkeästi askel askeleelta kuinka kilpatanssin voi aloittaa, mitä vaiheita harjoitteluun liittyy ja mitä kuuluu kilpatanssikisoihin.

Asiakkaan opinnäytetyötäni varten sain vanhan tanssiurheiluseurani, Järvenpään Cavalier Ry:n, kautta. Asiakkaalla oli tarvetta uudelle frakille vanhan jäädessä epämuodikkaaksi ja asiakkaan omien sanojen mukaisesti epäsiistiksi. Työ suunniteltiin toteutettavaksi kolmessa vaiheessa, jonka jälkeen asiakkaalla olisi hieno ja edustuksellinen kilpatanssifrakki. Asiakkaan kanssa keskusteltiin myös mahdollisuuksista valmistaa kevyempi frakki kuin asiakkaan vanha frakki oli, jotta se olisi miellyttävämpi käyttää. Itse tiedän kokemuksesta että kilpatanssi frakki ei ole kaikkine tuki- vuori- ja miehusta materiaaleineen kevyt urheiluasu, joten päätös suunnitella kevyt tuote otettiin mukaan työhön. Kilpatanssifrakin valmistusosiossa kerrotaan, miten tuotteen suunnittelu aloitettiin ja mikä oli lopputulos.

2 TANSSIN JA KILPATANSSIN MÄÄRITELMÄ

Tanssi merkitsee musiikin tahdissa suoritettavia rytmikkäitä ja sulavia liikkeitä, joiden aikana käytetään vartaloa tanssin jatkeena (Bondén 1973, 3). Ihmiskunta on harjoittanut tanssimista kaikissa olomuodoissa ajanlaskun alusta lähtien. Alussa tanssia käytettiin muun muassa metsästyksen tai taisteluun valmistautumiseen. Ajan kuluessa on tanssi muuttunut uskonnollisesta toimituksesta viihteeksi. Se on aluksi lähtenyt pyhäköistä juhlasaleihin joista ajan saatossa siirtynyt myös näyttämöille, kapakoihin sekä bordelleihin (Karina 1978, 11). Eri tanssilajien kirjon on synnyttänyt ja muokannut ajansaatossa paljon erilaisia lajeja joita harjoitetaan vielä tänäkin päivänä kaikkialla maailmassa. Nykyään televisiosta voidaan nähdä erilaisia tanssiin liittyviä formaatteja kuten ”Tanssii tähtien kanssa” tai ”So you think you can dance”. Tanssia harrastetaan myös lukioissa. Tavaksi tullut toisen vuosikurssin opiskelijan tanssivat ”vanhojen tanssit” jonka lajit liittyvät renessanssi ja romantiikan ajan tansseihin. Kuitenkin tässä opinnäytetyössä keskitytään vain kilpatanssiin.

Tanssi on myös erinomainen tapa pitää yllä hyvää peruskuntoa ja lihaskuntoa. Tanssissa koko vartalo joutuu työskentelemään pystyäkseen tuottamaan puhtaita ja pehmeitä liikkeitä. On todettu, että tämä onnistuu ja helpottuu vatsa- ja selkälihasten hyvän hermo-lihas-koordinaation myötä (Dillman 2004, 14,21). Tanssimalla pystymme myös ilmaisemaan tunteitamme.

Tanssiurheilulla tarkoitetaan pääosin nykyaikaisista seuratanseista kehitettyä musiikkiliikuntalajia, josta Suomessa käytetään nimitystä kilpatanssi. Kilpatanssi erottuu selkeästi muista tanssityyleistä sen sääntöjen ja perustekniikoiden vuoksi (Talvitie 1985, 9).

Tanssissa kaikkein tärkein on aina asento sekä rytmi (Bondén 1973, 5). Ilman näitä voi tietenkin tanssia, mutta tanssin perusidea katoaa. Harmoninen liike muodostuu kun aika, tila ja voima ovat yhteydessä toisiinsa ja luovat tasapainoista muotoa, liikettä ja rytmiä (Vilppunen 1973). Puhutaan myös käsitteestä liikefraasi. Tällä tarkoitetaan liikkeitä, jotka muodostavat yhtenäisen liikeajatuksen (Lampinen 1987, 70). Jos tanssissa fraasit eivät jaksotu muotorakenteen mukaisesti, musiikin ja tanssin keskenäinen kontakti katoaa.

2.1 Filosofisia mietteitä tanssista

”Esityksellisesti tanssi on koreografinen näytelmä, jossa liikkeen keinoin kuvataan jokin ajatus, tunnelma tai kertomus” (Lampinen 1987, 5).

”Tanssilla ymmärrämme rytmikästä, hitaasti tai kiivaammin liikehtimistä soiton tahdissa” (Bondén 1973, 3).

”Tanssi on ihmisen alkuperäisin ilmaisukeino. Se on seurannut meitä kautta aikojen, se on vaihtanut muotoa ja sisältöä, mutta aina se on kulkenut ihmisestä ihmiseen arvokkaana perintönä ja yhdessä laulun kanssa se on ollut taidemuoto, jota jokainen ihminen on joskus elämänsä aikana harjoittanut” (Karina 1978, 10).

”Aristoteleen runousopin mukaan taide on luonteeltaan jäljittelevää. Jäljittely eli mimesis ei kuitenkaan tarkoita luonnon orjallista jäljittelyä vaan pyrkimystä kehittää taidetta pelkämästä matkimisesta esittämiseksi. Aristoteles kirjoitti myös, että ”rytmi yksin ilman harmoniaa on tanssin imitaation keino” ja lisäsi, että rytmisillä liikkeillä tanssija voi esittää jopa ihmisten luonteita, toimintaa ja kärsimystä” (Sarje 1992, 13.)

2.2 Kilpatanssin historiaa lyhyesti

Tanssikilpailujen katsotaan alkaneen vuonna 1892 jolloin järjestettiin ensimmäiset tanssikilpailut. Kisat järjestettiin USA:ssa, New Yorkissa cakewalks-tanssissa, joka oli ragtimen esimuoto. 1900-luvun alussa tanssikilpailujen keskenäisiä kaupunkeja Euroopassa olivat Berliini, Pariisi sekä Baden Baden. Euroopan ensimmäiset tanssikilpailut järjestettiin vuonna 1907 Nizzassa Ranskassa, jossa käytiin Camille de Rhyalin järjestämät tangokilpailut. Tangokilpailujen tuoman valtavan suosion kautta kilpailut ja niissä käytetyt tanssit synnyttivät nykyaikaisen seuratanssitoiminnan. Maailmanmestaruustitteli jaettiin aina vuoteen 1921 yhden tanssin kilpailuissa. Tansseja alettiin virallisesti vakioida vuonna 1929, jonka aikana vakiotansseiksi oli hyväksytty hidas valssi, quickstep, slow foxtrot, tango sekä blues. Nykyään kilpailuihin kuuluva wienin valssi otettiin mukaan myöhemmin 1940-luvulla. 1960-luku oli kuitenkin kilpatanssin kehityksen kannalta tärkeä vuosikymmen, sillä tuona aikana arvokisojen järjestäminen löysi maailmanlaajuisesti toimivat muotonsa sekä sääntönsä. Näin ollen kilpailutoiminta kehittyi ja uusien tanssiurheilu seurojen määrä kasvoi runsaasti. (Laakso 2005, 16-27)

2.3 Kilpatanssin tanssilajit

Läpi kilpatanssin kehitys historian ovat vakio- sekä latinalaistanssien määrä sekä lajityypit kilpailutilanteissa vaihtuneet. Seuraavaan osioon on koottu nykysäännöillä tanssittavat viisi vakiotanssia sekä viisi latinalaistanssia ja kerrottu kyseisistä tanssilajeista hieman niiden historiaa ja tyyliä.

2.3.1 Vakiotanssit

Tanssilajina hidas valssi on vanhin kilpakäytössä oleva paritanssi. Sen alkuperä sijoittuu aina vuoteen 1000 ja siitä on ajan saatossa erottunut omia valssityylejään kuten esimerkiksi Boston- ja Wieninvalssi. Vuonna 1921 otettiin käyttöön vinottain tanssisuuntaan liikkuva kuviosarja, joka sai nimekseen hitaan valssin. Hitaan valssin peruskuviot vakioitiin vasta vuonna 1929 ja näitä kuvioita opetetaan tänäkin päivänä alkeis- ja jatkokursseilla (ks. sivu 8). (Laakso 2005, 77)

Nykyaikaisen tangon juuret ovat Argentiinalaisessa tangossa, joka kehittyi 1850-luvulla Buenos Airesissa. Tangon syntyä 1600-1800-lukujen välisenä aikana Argentiinassa, jolloin tanssiin tuli vaikutteita muutamasta Keski- ja Etelä-Amerikassa käytettävistä tansseista. Myöhemmin tangosta tuli Argentiinan kansantanssi, ja Eurooppaan tango saapui Pariisiin 1900-luvun alussa. Tanssi koki kuitenkin muutoksia vuosisadan alussa ja vasta vuonna 1922 järjestetyissä kilpailuissa pidettiin kongressi, jossa sovittiin tangon opettamisen suuntaviivoista. (Laakso 2005, 77-78)

Vuonna 1815 Wienissä pidettiin ns. ”Tanssiva kongressi”, jolloin wieninvalssi hyväksyttiin suurella osalla Eurooppaa. Ensimmäiset kilpailut tanssissa järjestettiin Itävallassa vuonna 1934 ja Englannissa wieninvalssi hyväksyttiin viidenneksi vakiotanssiksi vasta toisen maailman sodan jälkeen. Wieninvalssin kuviot määriteltiin vuonna 1951 ja se on edelleen ainoa tanssi, joka noudattaa kansainvälisesti rajoitettuja kuvioita. (Laakso 2005, 78)

Foxtrot on tanssina saanut alkunsa uusien musiikkilajien kautta. Swingfraseeratun musiikin saadessa suurta suosiota tanssinohjaajat alkoivat kehittää uusia tansseja. Foxtrot-nimen kerrotaan olevan peräisin Harry Fox nimisen revyytähtäen keksimästä ”hölkkä”-askeleisiin perustuvasta tanssista. 1920-luvulla vakioitiin

kauniiden balladimaisten melodioiden tanssityyliksi hitaan foxtrotin. (Laakso 2005, 78)

Quickstep pohjautuu foxtrotin musiikkiin, mutta nopeatempoisempana. Quickstep pohjautui myös Charleston-tanssiin, joka villitsi kansaa eri puolilla Eurooppaa, mutta sen suosio laski kuitenkin tanssille ominaisen riehakkaan tanssityylin takia. Englantilaiset tanssinopettajat vakioivat tanssin nimen vuonna 1929 sekä loivat tanssista enemmän etenevää lisäämällä siihen askelkuvioita. (Laakso 2005, 79)

2.3.2 Latinalaistanssit

Samba on alun perin muodostunut afrobrasiliassa, jolloin tanssi on syntynyt useiden eri tanssien sekoituksesta. Kilpatanssissa käytettävän samban tempo on hitaampi kuten esimerkiksi sen alkuperäisessä muodossa. Sambaa vakioidessa tanssinopettajat käyttivät liikkeissä esikuvanaan brasilialaisperäisiä maxixe-carioca. sekä lundutansseja. (Laakso 2005, 79)

Cha chan loi alun perin kuubalainen viulisti/säveltäjä Enrico Jorin. 1940-luvulla muotimusiikkiin tanssittu danzon-mambo oli pohjana tälle uudelle musiikilliselle rakenteelle, kun Jorin alkoi kehittää siitä helposti tanssittavampaa. Jorin muokkasi tanssia siten, että pääaskeleet osuivat musiikin vahvoille tanssinosille. 1950-luvun lopulla Eurooppalaiset tanssinopettajat kehittivät Cha chata tšekäläiseen kulttuuriin sopivammaksi. (Laakso 2005, 80)

Rumba pohjautuu kuubalaiseen tanssitapaan. Sen rytmit ovat nopeita ja kiihkeitä, joten tanssina autenttinen rumba on tullut tutuksi naisen ja miehen välisenä rituaalitanssina, romanttisena kosiskeluna. Eurooppaan rumba tuli ensi kerran 1920-luvulla. Tuolloin rumbaa tanssittiin amerikkalaista ns. neliörumbaa, joka sai nimensä peruskuvionsa muodosta. Nykyinen rumban muoto otettiin käyttöön 1940-luvun lopulla. (Laakso 2005, 80)

Paso doble on lähtöisin härkätaistelu areenoiltam jossa sitä käytettiin alkuseremonioissa. Nykyinen paso doble vakioitiin 1930-luvulla, jolloin ranskalaiset kehittivät tästä kansantanssista esitystanssin, johon tuli vaikutteita myös flamencosta. (Laakso 2005, 80)

Jive pohjautuu Amerikassa suosittujen swing- ja rock'n'roll musiikkiin tanssittuihin tansseihin. Tanssi pohjautuu vahvasti 1920-1930-luvuilla vaikuttaneeseen lindy hop tanssiin, josta englantilaiset tanssinopettajat kehittivät kesytetyimmän version, joka nimettiin Jiveksi. Alkuperäisestä tanssista poiketen Jivestä tuli tyyliältään salonki-kelpoisempi ja hillitympi ilman railakasta akrobatiaa. (Laakso 2005, 81)

3 KILPATANSSI HARRASTUKSENA

Kilpatanssiin kuuluu sen lajiin tyypillisesti kaksi osa-aluetta: harjoittelu sekä kilpailu. Harrastuksena kilpatanssi tarjoaa monipuolista liikuntaa koko keholle sekä mahdollisuuden sosiaaliseen kanssakäymiseen muiden harrastajien kanssa.

Itsessään harrastuksena kilpatanssi ei vaadi alkajalta liikoja ja aloittaminen on sekä helppoa että mukavaa. Suomessa on nykyään 81 aktiivisesti toimivaa seuraa joissa on yhteensä noin 2400 harrastajaa (Korhonen 2011). Jokainen tanssiurheilun aloittanut on käynyt läpi samat vaiheet aloittelijasta kilpailijaksi ja vain harjoittelun määrä ja siihen paneutuminen ratkaisee mahdollisen kilpailu menestyksen. Kilpailu ei lajissa ole pakollista, mutta sen kautta pääsee opettelemaan uusia koreografioita sekä tekniikoita. Niistä tarkemmin lisää seuraavissa kappaleissa.

Tanssiurheilu tarjoaa nykyään useita eri tanssi- ja liikuntamuotoja. Niistä esimerkkeinä lavatanssi, bailatino, suureen suosioon noussut zumba, katutanssit sekä tietenkin kilpatanssi. Kiinnostus juuri tanssiurheilua kohtaan on noussut suuresti viime vuosina televisiossa esitettävien ohjelmien, kuten tutuksi tulleen Tanssii Tähtien Kanssa-formaatin kautta. Kuitenkaan nämä ohjelmat eivät tarjoa katsojalleen suoranaista tietoa itse kilpatanssin maailmasta, joten seuraavissa osioissa käsitellään kilpatanssia harrastuksena ja kerrotaan mitä kuuluu tanssin kilpailumuotoon.

3.1 Aloittaminen

Kilpatanssin, tai minkä tahansa muun tanssipohjaisen liikuntaharrastuksen aloittaminen on helppoa. Kuntakohtaisia lehtiä selaamalla tai kuntien kotisivuja tutkimalla voi löytää tietoa onko omalla asuinkunnallasi tanssiseuraa johon ilmoittautua. Kilpatanssin aloittaminen ei vaadi hyvää fyysistä peruskuntoa tai kalliita harjoitteluasuja, ainoastaan rohkea mieli ja mielenkiinto lajia kohtaan riittävät. Tanssiseurasta riippuen, pidetään harjoituksia kerran viikossa aina kahden kauden ajan vuodessa. Kevät- ja syyskausien alussa on paras mahdollisuus päästä mukaan kursseille, sillä paikka paikoin aloituspaikkoja voi olla rajoitetusti. Mutta kun haluttu seura ja harjoitteluajataulu on saatu selville, on aika siirtyä

harjoitteluun ja tutustua kilpatanssin maailmaan. Vaikka kilpatanssi onkin paritanssi, ei alkuvaiheessa tanssiparin puuttuminen vaikuta aloittamiseen. Toki parin olemassaolo olisi aina suotavaa, mutta harjoittelun voi aloittaa myös itsenäisesti. (Kuokkanen 2011)

3.2 Alkeiskurssit

Alkeiskurssilla tarkoitetaan sitä ohjattua tanssikurssia, joka on ensimmäinen vaihe kilpatanssin aloittamisessa. Niin kuin monessa muussa urheilulajissa, myös tanssissa opetellaan ensin tekniikkaa ja perusasioita ennen pitkälle edenneitä kuviosarjoja tai tarkennettua jalkatekniikkaa.

Ryhmätunteja vetää STUL:n (Suomen tanssiurheiluliitto) kouluttama ohjaaja. Ohjaajat ovat usein itse pitkälle edenneitä harrastajia/ammattilaisia, jotka ovat käyneet ryhmänohjaus koulutuksen. Alkeiskurssien tarkoituksena on opettaa uusille oppilaille yhteensä neljän vakio- ja latinalaistanssin perusaskeleet, jotka vakiotansseista ovat hidas valssi sekä quickstep ja latinalaistansseista cha-cha sekä jive. Vaikka kilpatanssiin kuuluu kaiken kaikkiaan kymmenen eri tanssilajia, peruskurssilla näistä opetetaan vain nämä neljä. Lapsiryhmiä opettaessa otetaan opetukseen mukaan musiikin ja tahtilajien opettelu, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi. Alkeiskurssin tärkein tavoite ei kuitenkaan ole peruskuvioiden opettelu, vaan opetella tanssimaan oikeaan rytmiin. Alkeiskurssin opetusmenetelmät vaihtuvat seurakohtaisesti, sillä niitä varten ei ole säädetty yleistä ohjekirjaa. Kurssien sisältö sen sijaan on standardisoitu ja sen noudattaminen riippuu täysin osallistujamäärästä sekä oppilaiden taitojen kasvusta. (Leminen 2011)(Kuokkanen 2011)

Alkeiskurssien kesto on yleisesti ottaen noin puoli vuotta (kevät/syyskausi). Alkeiskurssin päätyttyä on ohjaajan velvollisuus antaa oppilaille neuvoja jatkosta. Mikäli ohjaaja katsoo, että parin taikka yksittäisen oppilaan taitotaso ei ole puolivuotisen kurssin aikana kasvanut tarpeeksi täyttämään kurssin kriteerit, voi opettaja ohjata oppilaan/parin käymään peruskurssin uudelleen. Jos taas opettajan mielestä oppilas/oppilaat ovat saavuttaneet oppimistavoitteet, heidät normaalisti ohjataan jatkokursseille. Opettajan antama neuvo ei kuitenkaan ole niin sanotusti

kirjallinen käsky jota tulee noudattaa, vaan päätös jatkosta peruskurssin jälkeen jää aina oppilaille itselleen. (Leminen 2011)(Kuokkanen 2011)

Alkeiskurssien aikana ei harrastajilta vaadita vaatetusten suhteen muuta kuin ottamaan trenivaatteiksi kevyet vaatteet joissa on mukava liikkua. Esimerkiksi t-paita ja verkkarit ovat hyvä harjoitteluasu. Tanssikenkien käyttö ei vielä alkeiskurssilla ole pakollista, mutta suotavaa. Mitä nopeammin harrastaja ottaa viralliset tanssikengät mukaan harjoitteluun sitä nopeammin niillä oppii tanssimaan ja liikkumaan.

Parin puuttuminen ei alkuvaiheessa haittaa. Yksittäiset harrastajat voivat opetella perusasioita yhdessä opettajan ja muiden parien kanssa. Usein alkeiskursseilla asiat opetellaankin ensin yksittäin ilman paria ja vasta sen jälkeen yhdessä parin kanssa.

3.3 Jatkokurssit

Jatkokurssilla tarkoituksena on peruskuvioiden kertaamisen lisäksi syventyä jalkatekniikkaan sekä oikeaoppisen tanssiasennon hiomiseen ja ylläpitämiseen. Jatkokurssi valmentaa ja valmistaa oppilaita myös F-katselmukseen. Jalkatekniikasta puhuttaessa tarkoitetaan sillä kilpatanssissa askeleen ottamista joko päkiällä (askel jalkaterän varvasosalla) tai kannalla (askel kantapäätä edellä). Päkiä ja kanta- nimitykset tulevat siitä, kumpi koskettaa lattiaa ensimmäisenä askelta otettaessa. Jalkatekniikkaa hiotaan myös vartalon nousujen ja laskujen avulla, joka myös auttaa havainnoimaan kanta/päkiä askeleet. Vartalon nousut ja laskut tarkoittavat sitä liikerataa, jonka vartalo kulkee askelyhdistelmän aikana. Joissakin tansseissa liikutaan alhaalla, polvet reilusti koukistuneena, jolloin otetaan vain kanta-askelia. Joissain tansseissa noustaan kuvion aikana lähes suorille jaloille, jolloin askelia otetaan päkiällä ja laskun aikana taas kannalla. (Leminen 2011)

Oikeaoppisen tanssiasennon löytäminen ja sen hiominen auttaa paria tanssimaan vapaammin ja estää tanssimisen toisen jaloille. Tanssiasento luo myös ylvästä mielikuvaa parista jos se onnistutaan pitämään samana läpi tanssin. Alkeis- sekä jatkokurssilla käytetään vain suljettua tanssiasentoa. Suljetulla asennolla

tarkoitetaan asentoa, jossa molempien parin osapuolten kädet ovat kontaktissa parin toiseen osapuoleen. Vakiotanssiasennossa pojan vasen ja tytön oikea käsi ovat kämmenotteessa pojan pään korkeudella samalla kun käsivarret muodostavat 90 asteen kulman. Pojan oikea käsi kiertyy tytön vasemman hartian alapuolelle selkään ja tytön käsi pojan käden päällä kulkien pojan oikean olkapään taakse. Latinalaistansseissa käsien asento on muuten sama, mutta parin osapuolten välinen etäisyys toisistaan on suurempi. (Leminen 2011)

Tanssikenkien käyttöä jatkokurssilla voidaan sanoa jo tarpeelliseksi. Oikeiden jalkatekniikoiden oppiminen ilman kenkiä ei onnistu, sillä korkojen puute vaikuttaa tanssiasentoon huomattavasti. Harjoitteluasuun ei ole yhtenäistä linjaa mutta voinee sanoa, että miehillä suorat housut ja kauluspaita sekä naisilla kevyet mekot olisivat suotavia harjoitteluvaatteita. Tämä siitä syystä, että ensimmäisessä kilpailuluokassa pukusäännöt määrittelevät nämä vaatteet myös hyväksyttäväksi kilpavaatteiksi.

Parin puuttuminen jatkokurssilla ei haittaa suoritusta, mutta kun opetellaan tanssimaan enemmän tanssiasennossa ja aletaan harjoitella jalkatekniikkaa, parin puuttuminen vaikuttaa suuresti oppimiseen.

3.4 F-katselmus

F-katselmus on jatkokurssien odotettu kohokohta. F-katselmuksella tarkoitetaan kilpatanssiseuran sisäistä tapahtumaa, jossa jatkokurssin lopulla arvioidaan oppilaiden taidot ja tarkastellaan, mitkä parit ovat saavuttaneet harjoittelulla valmiuden osallistua kilpatanssikilpailuihin. F-katselmuksessa oppilaat arvioidaan kevyemmin kuin kilpailuissa. Tuomareina toimivat seuran omat parit, jotka ovat ylittäneet C-taitotasoluokkaan. Tuomareiden tärkein tehtävä on tarkastella, pysyykö pari rytmisissä. Jalkatekniikkaan sekä asennon ylläpitämiseen ei kiinnitetä arvostelussa huomiota, mutta niistä annetaan jälkikäteen parille palautetta. F-katselmuksen jälkeen sen läpäisseille pareille annetaan virallinen diplomi, jonka jälkeen pari on vapaa ottamaan osaa kilpailuihin. Jos pari ei läpäise F-katselmusta, voivat he yrittää seuraavalla kerralla uudestaan. Hylkääminen ei kuitenkaan enää velvoita osallistumaan uudestaan jatkokurssille, ellei pari niin itse halua. Pari voi valmentajan kehotuksesta tai omasta mielestään uusia jatkokurssin tai

vaihtoehtoisesti käydä harjoittelemassa vapaa harjoituksissa itsenäisesti. (Leminen 2011)(Kuokkanen 2011)

Yleisesti ottaen F-katselmuksen suorittamiseen tarvitaan tanssipari, mutta poikkeustilanteitakin löytyy. Jos miespuoleisia tanssijoita ei ole tarpeeksi, voivat naiset suorittaa katselmuksen tanssien keskenään parina.

Kun harrastaja on läpäissyt F-katselmuksen ja siirtyy kilpailuvaiheeseen, myös harjoittelun määrä kasvaa ja laajenee. Kilpailuluvan saaneet parit voivat ottaa osaa ohjatuille ryhmätunneille jotka ovat sisällöltään laajempia ja teknisempiä kuin alkeis- ja jatkokursseilla käydyt asiat. Harrastaja voi myös osallistua ns. vapaisiin harjoituksiin joissa opettelee ja harjoittelee itsenäisesti parinsa kanssa. Parin on myös mahdollista osallistua yksityisvalmennukseen, joka käydään parin ja opettajan välillä.

3.5 Vapaa harjoittelu

Vapaalla harjoittelulla tarkoitetaan harrastajan itsenäistä opettelua ja kertaamista seuran tarjoamien harjoitussalien tiloissa. Saleissa soi vaihtelevasti vakio- tai latinalaismusiikki ja harrastaja voi joko tanssia kyseisenä hetkenä soivaan musiikkiin tai harjoitella omia kuvioitaan ilman musiikkia omaan tahtiinsa. Yleensä vapaaharjoituksissa soitetaan kaikkien eri lajien musiikkia, jolloin harrastaja taitotasonsa mukaan voi tanssia kaikkien osaamiensa tanssien mukaan tai jättää musiikin huomioimatta. Joidenkin tanssiseurojen saleista löytyy seiniä ympäröiviä peilejä, jotka tuovat harrastajalle uusia näkökulmia harjoituksiin. Peilien avulla harrastaja näkee omaa liikehdintään ja pystyy näin ollen korjaamaan esimerkiksi tanssiasentoaan. Peilien avulla kokeneempi harrastaja pystyy myös näkemään oman tasapainonsa vakauden liikkeiden välissä sekä tarkkailemaan omaa jalkatekniikkaansa. Osa harrastajista käyttää vapaaharjoituksissa myös videokameraa. Kun oma harjoittelu tallennetaan, siitä nähdään hyvin selkeästi omat heikkoudet ja vahvuudet, joihin halutaan keskittyä. Vapaissa harjoituksissa myös tukea tuovat muut seuran parit joiden apua kysymällä voi kehittää omaa osaamistaan. (Leminen 2011)

3.6 Ohjattu ryhmävalmennus

Ohjatulla ryhmävalmennuksella tarkoitetaan tunteja, joissa F-katselmuksen suorittaneet voivat opetella parempaa jalkatekniikkaa, sulavampaa liikkumista sekä korjata omia virheitään. Ryhmävalmennuksille ei kuitenkaan voi osallistua yhtä aikaa pareja jokaisesta taitoluokasta. Tähän ei ole olemassa standardisoitua taitolajittelua, vaan tuntien jako aloittelijoiden ja pitkälle edenneiden harrastajien välillä riippuu valmennuksen ohjaajasta, parien määrästä tai harjoittelusalin koosta. Näin ollen käytetään yleensä kahtiajakoa ala- ja yläluokkien välillä. Alaluokilla tarkoitetaan E- ja D-luokissa tanssivia pareja ja yläluokilla C-, B- ja A-luokissa tanssivia pareja. Jako suoritetaan yleensä sen takia tällä tavalla, koska alaluokilla on rajatut kuviot, mitä parit saavat tansseissaan käyttää. Yläluokilla puolestaan on rajoittamattomat askel kuviot sekä niiden variaatiot. Ohjatut ryhmävalmennukset pidetään erikseen vakio- ja latinalaistansseista. (Leminen 2011)

Alaluokkien ryhmätunneilla keskitytään joko ennalta suunniteltuun asiaan tai ohjaajan näkemään parannusehdotukseen. Koska askelkuviot ovat rajoitetut, ei oppilaille anneta uusia kuvioita. Variaatioiden tekeminen puolestaan on sallittua, mikäli ne hyväksytään taitoluokassa käytettäväksi. Sen sijaan ohjaajat saattavat tunnin aikana opettaa jonkin kuvioyhdistelmän, jos esimerkiksi huomataan että useammalla parilla on tanssissaan samankaltaisia asioita, joita täytyy parantaa. Nämä kuvioyhdistelmät eivät ole tarkoitettu kisoihin tanssittavaksi, mutta ne auttavat oppimaan jos niitä käy läpi useamman kerran omissa vapaa-harjoituksissa. Alaluokkien tunneilla pyritään myös hiomaan tanssiasentoa siten, että vartalokontakti pysyy tanssin läpi, käsien asento pysyy muuttumattomana, sekä liikkeet tehdään tarkemmin oikeaan aikaan. (Leminen 2011)

Yläluokkien ryhmätunneilla keskitytään yleensä tanssin näyttävyyden hiomiseen. Vakiotansseissa keskitytään tekemään tanssista sulavaliikkeistä sekä opitaan tanssimaan suuremmilla liikealueilla. Jalkatekniikkaa sekä tanssimista rytmiin ei yläluokkien tunneilla käydä, sillä nämä asiat ovat jo iskostuneet suurimmalle osalle pareista. Yläluokkien tunneilla siis hiotaan tanssi parhaimpaan loistoonsa jotta siitä saadaan mahdollisimman näyttävää ja keskitytään pieniin

yksityiskohtiin, kuten esimerkiksi latinalaistansseissa käsien asentoon ja niiden liikeratoihin, kun kädet eivät ole kontaktissa partneriin. (Leminen 2011)

3.7 Yksityisvalmennus

Yksityisvalmennuksella tai toisin sanoen yksityistunnilla tarkoitetaan parin ja ohjaajan välistä tanssituntia. Yksityistunnit eivät kuulu normaalisti seuran opetustarjontaan, joten parin täytyy varata tunnit itse ja he myös maksavat kertamaksun jokaisesta käytetystä yksityistunnista. Yksityistunnilla parin on mahdollista saada uusia kuvioita haluamaansa tanssiin tai hioa vartalonkäyttöä sekä jalkatekniikkaa tanssin aikana. Ohjaajat ovat yleisesti ottaen alan ammattilaisia, jotka ovat sittemmin siirtyneet opettajan rooliin. (Leminen 2011)

Jos pari haluaa saada johonkin tiettyyn tanssilajiin uusia kuvioita, on tärkeää ilmoittaa ohjaajalle missä taitoluokassa kilpailee. Alaluokkien (E-D – luokat) kuvioissa on paljon rajoitteita sekä kuvioista, niiden variaatioista että tanssiasennosta. Alkeis- sekä jatkokursseilla opitut peruskuviot eivät ole ainoita sallittuja kuvioita, mutta kokonaismäärä kuvioilla on silti pieni. Kuitenkin näitä sallittuja kuvioita käyttämällä sekoittaen niiden järjestystä saadaan aikaiseksi kuvioyhdistelmiä joita muilla saman taitoluokan pareilla ei välttämättä ole. Tämä puolestaan luo kilpailutilanteeseen väriä, kun parit tanssivat eri kuvioita kuin toiset. (Leminen 2011)

Yläluokissa tanssivien parien kuvioiden kohdalla ei ole juurikaan rajoitteita, jolloin kuvioyhdistelmien kirjo on lähes rajaton. Kuitenkin osaava ohjaaja antaa kuvioita ja niiden yhdistelmiä siten, että ne sopivat parin tanssityyliin sekä parin fysiikkaan. Koska kilpatanssi parien pituus, paino ja koko ero saattavat vaihdella suurestikin parin osapuolten välillä, on tärkeää valita parille sopiva koreografia, ettei tanssista tule kömpelön näköistä.

4 KILPATANSSIKILPAILUT

Kilpailu kuuluu oleellisena asiana kilpatanssin harrastamiseen. Kilpaileminen avaa pareille mahdollisuuksia kehittää itseään pidemmälle ja päästä tanssimaan korkeammille taitotasoille. Kilpailu ei siis ole kenellekään pakollista, mutta ilman sitä ei pääse etenemään. Seuraavassa osiossa kerrotaan mitä kaikkea kuuluu tanssikilpailuihin, niiden kulkuun ja siihen, mitä ne tarjoavat. Taulukosta 1 nähdään suomessa käytettävien taitoluokkien määrätyt tanssit. Kilpatanssi luokissa E on alin taitotaso ja A korkein. Ensimmäisessä kilpailuluokassa E on vain 6 kilpailutanssia ja taitojen kasvaessa loput 4 tanssia tulevat myöhemmissä taitoluokissa.

Taitoluokka	Vakiotanssit					Latinalaistanssit				
	Hidas Valssi	Tango	Wienin Valssi	Foxtrot	Quickstep	Samba	Tsa-tsa	Rumba	Pasodoble	Jive
E	Kyllä	Kyllä	Ei	Ei	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Ei	Ei	Kyllä
D	Kyllä	Kyllä	Ei	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Ei	Kyllä
C	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä
B	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä
A	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä	Kyllä

Taulukko 1. Kilpatanssissa tanssittavat tanssit luokkakohtaisesti (Kuokkanen 2013)

4.1 Kilpailuihin osallistuminen

Kilpailuihin osallistuttaessa parien on tiedettävä oma taitoluokkansa (Luokat E-A) sekä ikäryhmänsä (Lapsi 1-Seniori 4). Näiden tietojen kanssa pari ilmoittautuu heidän ikä- ja taitotasonsa kilpailuluokkaan. Kilpailuluokkien määrä kisakohtaisesti riippuu aina kilpailujen järjestäneestä seurasta, joka määrittelee kilpailukutsuun kilpaluokat. Näin ollen kaikki harrastajat eivät välttämättä pääse osallistumaan jokaiseen Suomessa järjestettävään kilpailuun, mutta on erittäin epätodennäköistä että näin kävisi useamman kerran vuodessa. Taulukossa 2 on esitetty kaikki suomessa käytössä olevien ikäluokkien tanssilajimääritykset, sekä kunkin ikäluokan ikärajoitukset.

Mikäli omaa kilpaluokkaa ei kutsuun ole merkitty, on mahdollista ilmoittautua johonkin muuhun kilpaluokkaan. Tämä edellyttää sitä, että omaa kilpaluokkaa ei ole kilpailukutsuun merkitty.

Ikäluokka	Ikä	Taitoluokat
Lapsi 1	alle 10v	E
Lapsi 2	10-11v	E,D
Juniori 1	12-13v	E,D,C,B
Juniori 2	14-15v	E,D,C,B
Nuoriso	16-18v	E,D,C,B,A
Yleinen	toinen vähintään 19v ja toinen vähintään 16v	E,D,C,B,A
Seniори 1	35 vuotta täyttäneet	E,D,C,B,A
Seniори 2	45 vuotta täyttäneet	E,D,C,B,A
Seniори 3	nuorempi väh. 45v ja vanhempi väh. 55v	E,D,C,B,A
Seniори 4	nuorempi väh. 55v ja vanhempi väh. 65v	E,D,C,B,A

Taulukko 2. Ikäluokat, luokkien ikäjaot sekä luokkakohtaiset tanssit (Kuokkanen 2013)

Itse kilpailu käydään tietyn ikä- ja taitotason luokassa, esimerkiksi Juniори 1 D luokassa tanssivat kilpailevat keskenään toistensa kanssa määrätyissä tansseissa. Kilpaluokkia on myös mahdollista yhdistää, jos kilpailuihin on ilmoittautunut vain muutama osallistuja per luokka. Tällöin on mahdollista yhdistää ylemmissä luokissa tanssivat parit, edellytyksenä että kaikki osaavat määrätyt tanssit, esimerkiksi Yleinen B-A. Näin ollen kaikki parit yhdistetyssä luokassa kilpailevat keskenään ja heidät arvostellaan yhdenvertaisina.

Kilpailijat voivat myös halutessaan osallistua vain latinalais- tai vakiotanssi kilpailuihin. Tämä edellyttää joko vähintään C-luokassa tanssimista tai vähintään 16 vuoden ikää. Toisin sanoen ensimmäinen ikäluokka joka voi vapaasti valita jommankumman tai molemmat lajit, on Nuoriso C-luokka.

4.2 Kilpailumuodot

Suomessa järjestetään useita eri kilpailumuotoja. Näiden kilpailujen tarkoitus on antaa jokaiselle tanssijalle tasavertaisia ja vaihtelevia kilpailutilanteita.

Taulukkoon 3 on merkitty kilpailumuodot ja niissä esiintyvät kilpaluokat.

Seurakilpailu	Kilpailut järjestetään Vain E-luokan tanssijoille. Kilpailu helpottaa kynnystä lähteä aluekilpailuihin, koska mukana n vain oman taitotason kanssakilpailijoita.
Aluekilpailu	Kilpaluokat määräytyvät isäntäseuran mukaan. Aluekilpailun nimitys tulee siitä, että suomi on jaettu kolmeen osaan. Etelä-, Keski- ja pohjois-suomi. Tämä ei ole maantieteellinen, vaan tarkoituksena jakaa kilpailut siten, että jokaisella kilpailijalla on mahdollisuus tanssia oman asuinkuntansa alueella, eikä tarvitse matkata läpi suomen kisailemaan
Valtakunnallinen	Kilpaluokat määräytyvät isäntäseuran mukaan. Poiketen aluekilpailuista, valtakunnallisiin kilpailuihin osallistuu tanssijoita jokapuolelta suomea ja nykyään usein myös ulkomailta (Venäjä, Viro). Myös kilpaluokat ovat yleensä korkeampia kuin aluekilpailuissa.
Ikäkausimestaruus kilpailut	Ikäkausimestariis kilpailut ovat melkein sama asia kuin SM-kisat. Poikkeuksena se, että yleiseen sekä seniori luokkiin eivät saa osallistua ranking listan kuusi parasta kilpailijaa. Kilpaluokkia on yhtä paljon kuin normaaleissa kilpailuissa.
Gran Prix	GP-kilpailuissa on aina avoimet luokat. Tarkoittaen sitä että jokainen kilpailija taitotasostaan huolimatta voi osallistua kisoihin, joissa heidät kaikki arvostellaan samassa luokassa. GP-kisojen tarkoitus on löytää suomen parhaat tanssijat kustakin luokasta. Vuoden lopulla eniten pisteitä saanut pari pääsee edustamaan suomea ulkomaille omassa ikäluokassaan. Kisoissa tanssitaan erikseen Vakiot, Latinalaiset sekä 10-tanssit.
SM-Kilpailut	SM-kilpailuissa on aina avoimet luokat. Myös SM-kisoista kilpailijat saavat sijoituksensa mukaan ranking pisteitä ja voittajat tietysti suomen mestaruuden. Mestaruus ei välttämättä takaa Ranking listan ykköspaikkaa. Kisoissa tanssitaan erikseen Vakiot, Latinalaiset sekä 10-tanssit.

Taulukko 3. Suomessa käytetyt kilpailumuodot (Kuokkanen 2013)

4.3 Sijalukupisteet

Kun tanssin harrastaja aloittaa kilpailemisen, hän siirtyy automaattisesti oman ikäluokkansa E-tasolle. Päästäkseen seuraavalle taitotasolle, tanssija tarvitsee sijalukupisteitä. Nämä pisteet määräävät kuinka nopeasti tanssija pääsee

seuraavalle taitotasolle. Siirtyäkseen tasolta toiselle harrastaja tarvitsee aina 50 sijalukupistettä. Nämä pisteet määräytyvät kilpailutulosten mukaan. Taulukossa 4 on esitetty pisteiden saanti kilpailuissa.

Kierros	Sijalukupisteet
1. karsintakierros	1
2. karsintakierros	1
Semifinaali	1
Finaali	sija 1.= 6+1 sija 2.= 5 sija 3.= 4 sija 4.= 3 sija 5.= 2 sija 6.= 1

Taulukko 4 Sijaluku pisteiden jakautuminen (Kuokkanen 2013)

Finaalissa pisteiden saanti määräytyy pariluvun mukaan. Normaalisti kilpailufinaalissa on aina 6 paria, mutta on myös kaksi poikkeustapausta. Ensimmäisessä tapauksessa on niin kutsutut suorat finaalit, joissa parien lukumäärä on alle 6. Näin ollen ei tarvitse pitää karsintakierroksia, ellei luokkia yhdistetä edellä mainitulla tavalla. Toisessa tapauksessa semifinaalikierroksella on kahden parin karsintapisteet samat, jolloin tasatilanteessa molemmat siirtyvät finaaleihin. Finaalin voittaja siis saa niin paljon pisteitä kuin finaalissa on osallistujia sekä yhden ylimääräisen pisteen. Sijat toisesta sijasta viimeiseen saavat käänteisen pisteen osallistujien määrästä, kuitenkin aina siten, että viimeisellä sijalla oleva pari saa vain yhden pisteen. (Leminen 2011)

4.4 Tuomarit

Kisoissa tuomarit ovat keskeisessä roolissa. Valtakunnallisissa ja sitä alemmissa kisoissa on normaalisti viisi tuomaria. Tuomarit merkitsevät karsintakierroksella jatkoon parit, jotka heidän mukaansa ansaitsevat jatkopaikan. Jatkopaikan pisteraja ei ole standardi, vaan määräytyy lähinnä gaussin käyrän mukaisesti. Tarkoitus on, että seuraavilla kierroksilla on tietty määrä pareja. Tuomareiden täytyy olla myös STUL:n kouluttamia toimihenkilöitä. Taulukossa 5 on esitetty yleisimmät parimäärät karsintaluokissa.

Kierros	parimäärä
1. karsintakierros	25-36
2. karsintakierros	13-24
semifinaali	12
finaali	6

Taulukko 5. Parien karsiminen kilpailukierroksilla (Kuokkanen 2013)

Suuremmissa kilpailuissa, Ikäkausimestaruus-, Ranking- ja SM-kilpailuissa, kyseisen taulukon parimäärä ei kuitenkaan päde. Tällöin kilpailujen järjestäjä määrää, miten kilpailijat karsitaan järkevästi. Karsintakierrosten määrälle ja osallistujamäärälle ei ole olemassa rajoitteita.

5 MIESTEN KILPATANSSIFRAKIN VALMISTAMINEN

Opinnäytetyön tavoitteena on valmistaa kilpatanssijan frakki, jota miehet käyttävät tanssiessaan vakiotansseja C- tai sitä korkeammissa taitoluokissa. Lähtökohtana on mitoittaa frakki asiakkaalle istuvaksi ja kiinnittää valmistuksessa sekä materiaalihankinnoissa huomiota, tavoitteena saada aikaan mahdollisimman kevyt vaate. Itse kilpatanssi frakki on malliltaan aika standardisoitunut, joten sen ulkonäköön vaikuttavat ainoastaan kangasvalinnat.

5.1 Asiakas ja mallin toiveanalyysi

Opinnäytetyötä varten sain asiakkaakseni Eino Nykäsen, joka harrastaa kilpatanssia Järvenpääläisessä kilpatanssiseurassa, Cavalier Ry:ssä. Nykänen on harrastanut kilpatanssia jo vuodesta 1988 ja kilpailee tällä hetkellä Seniori B-A ryhmässä.

Frakin suunnitteluvaiheessa kävimme asiakkaan kanssa läpi toiveita uuden frakin suhteen. Asiakkaan vanha frakki ei ollut enää ajanmukainen ja siihen haluttiin muutos. Asiakkaan vanhassa frakissa frakkitakki ei peittänyt etupuolelta rintakehää ja vatsaa tarpeeksi. Kuvasta 1 nähdään, että frakki jättää etumuksen paljaaksi. Tämä ei ole yhtä näyttävän ja arvokkaan näköistä kuin uudemmissa frakeissa, joissa etumus on peitetty selvemmin.

Kuva 1. Asiakkaan vanha frakki edestä.

Kuvasta 2 puolestaan nähdään että asiakkaan frakki ei tuo selän kaartaa tarpeeksi esille. Tanssissa vartalon liikkeet ovat tärkeä osa ja niiden tulee näkyä selkeästi. Takin takaosan ja liepeiden sauma ei ollut kiinni vartalossa, vaan se roikkui tyhjän päällä. Asiakas toivoi myös että uuteen frakkiin

Kuva 2. Asiakkaan vanha frakki takaa.

saataisiin paremman näköiset liepeet. Vanhassa frakissa liepeet jäivät epäsiistin näköiseksi. Toinen toive asiakkaalla oli, että uudesta frakista saataisiin mahdollisimman kevyt, jotta siinä olisi mukava tanssia, eikä frakki ala painamaan suorituksen aikana esimerkiksi hartioita. Uuden frakin väriä asiakas ei osannut toivoa, mutta niin kuin kilpatanssin ohjesäännöissä sanotaan, täytyy sen olla joko musta tai navy sininen, josta päädyimme mustaan väriin.

Ensimmäisellä tapaamisella otimme asiakkaasta myös tarpeelliset mitat. Frakkitakkia varten tarvitaan mitat vyötärön ympäryksestä, lantion ympäryksestä, rinnan ympäryksestä sekä vartalon pituudesta. Frakkihousuja varten tarvitaan mitat vyötärön ympäryksestä, lantion ympäryksestä sekä lahkeen pituus.

Kaavoitusta lähdettiin suunnittelemaan ottamalla ensimmäisenä selville erilaisia kaavoitusmahdollisuuksia. Vaihtoehtoisiksi saatiin juhlafrakin peruskaava, jota muokkaamalla saisi tehtyä kilpatanssikäyttöön soveltuvan tuotteen. Toinen mahdollisuus olisi ottaa käytöstä poistettu frakki ja purkaa se saumoista osiksi ja piirtää sekä mitoittaa niiden pohjalta uusi frakki asiakkaan mitoilla. Kolmas vaihtoehto oli ottaa miesten puvun peruskaava, jota muokkaamalla valmistettaisiin frakin kaavat.

Pienen pohdinnan jälkeen päädyttiin ottamaan työtavaksi kaavan valmistukseen vanhan frakin purkamisen ja käyttää sen osia uudelleen hyödyksi. Ensimmäisessä sovituksessa oli ollut mukana käytöstä poistettu frakki joka sopi asiakkaalle lähes täydellisesti joten lähtökohtaisesti kaavat olivat lähellä lopputulosta.

5.2 Ensimmäisen prototyypin suunnittelu ja valmistus

Suunniteltaessa ensimmäistä prototyyppiä otettiin työtavaksi vanhan frakin kaavat joita hyödyntämällä muokattiin kaavat ensimmäiseen prototyyppiin. Kaavoihin jätettiin tarkoituksella reilusti varoja, jotta sovituksessa sen muokkaaminen olisi helpompaa ja vartalon linjat saataisiin selkeästi esille. Kaavoituksesta jätettiin pois yksityiskohdat, jotta saataisiin keskittyä frakkitakin sekä housujen ulkonäköön ja istuvuuteen sekä myös siihen kuinka vaate istuu ja liikkuu asiakkaan päällä tanssitilanteessa. Myös kaavojen pituuksia hihojen ja housujen kohdalla jätettiin

tarvittavaa pidemmäksi jotta sovituksessa nähtäisiin kuinka paljon niitä pitää lyhentää että haluttu lopputulos saadaan aikaiseksi.

Tärkeää hihojen mitoituksessa on se, että frakkitakin alla pidettävän frakkipaidan hihansuiden täytyy näkyä takin hihojen alta. Tyylistä riippuen voidaan takin hihojen pituutta muokata asiakkaan omien toiveiden mukaisesti, mutta yleisesti ottaen frakkipaidan kalvosinnappien tulee selkeästi olla näkyvillä. Näin ollen asiakkaan kanssa sovittiin että frakkipaita olisi noin 4-5 cm näkyvillä takin alla.

Lahkeiden pituus on myös tärkeä koska lahkeiden alta eivät sukat saisi näkyä liikaa mutta toisaalta myös lahkeet eivät saa joutua kengän alle tanssiessa.

Ensimmäiseen prototyyppiin valittiin kangas, joka oli sidokseltaan jäykähköä.

Tämä siitä syystä että ensimmäistä prototyyppiä valmistettaessa takista jätetään pois vuorimateriaalit sekä tukikankaat, sillä tarkoituksena oli muokata ainoastaan takin ja housujen ulkonäköä. Tukimateriaalien sekä vuorikankaiden kaavoitus onnistuu

helpommin, kun ensin on saatu viimeisteltyä miehustakankaiden kaavat.

Ensimmäinen prototyyppi sovitettiin asiakkaalle Cavalierin harjoittelusalissa Järvenpäässä. Asiakas oli pääosin tyytyväinen frakin ensimmäiseen muotoiluun sekä housujen istuvuuteen. Takissa huomattiin olevan liikaa leveyttä selkäkappaleella, olkasaumat lepäsivät asiakkaan olkalihaksen päällä aiheuttaen ryppyjä olkapäähän sekä hihan yläosaan. Myös frakin selkäosan ja liepeiden sauma oli liian korkealla. Liepeiden pituuteen asiakas puolestaan oli tyytyväinen, mutta hihojen pituus ei ollut tarpeeksi lyhyt. Frakkipaidan rannekkeet eivät tässä pituudessa näkyisi hihojen alta tarpeeksi, sillä kalvosinnapit olivat peitossa.

Housujen vyötärökaitale näytti tulevan oikeaan kohtaan, vaikka sitä ei ollut otettu vielä huomioon. Lahkeet näyttivät olevan liian pitkät ja niistä otettiin mittaa pois, jättäen kuitenkin varaa käänteisiin ja laskeutuvuuteen. Kuvista 3 ja 4 nähdään että

Kuva 3. Ensimmäinen prototyyppi kuvattuna edestä.

ensimmäisen prototyypin muoto on selkeästi erilainen kuin asiakkaan edellinen frakki. Frakkipaita ei näy liikaa takin etupuolelta ja housujen kohta tulisi takin

Kuva 4. Ensimmäinen prototyyppi kuvattuna takaa.

kanssa olemaan oikealla korkeudella.

Kuvasta 4 nähdään että takin selkälinja on selkeämpi ja siistimpi mitä asiakkaan omassa takissa oli. Myös liepeiden pituus ja muoto miellytti asiakasta.

Asiakas oli tyytyväinen ensimmäiseen prototyyppiin. Vaikka takissa ja housuissa oli ensimmäisessä sovituksessa reilusti väljyyksiä, miellytti tuotteen ulkomuoto ja malli asiakasta. Koska prototyypissä käytetty kangas ei vastaa viimeisen prototyypin

kangasvalintaa, huomattiin että jäykkäkin kangas toimii kyseisessä tuotteessa hyvin koska se pysyy selkeästi ryhdikkäänä asiakkaan päällä tanssitilanteessa. Seuraavaan prototyyppiin suunniteltiin jo valmiiksi lisätä tuotteeseen vuorikangas sekä tukikankaat. Myös yksityiskohtia päätettiin lisätä jotta niille voitaisiin hakea oikeita kohtia takissa. Rintatasku sekä takin koristenappien paikat ovat tärkeä osa takin ulkonäköä.

5.3 Toisen prototyypin suunnittelu ja valmistus

Toista prototyyppiä suunniteltaessa käytiin läpi ensimmäisessä sovituksessa nähdyt asiat tärkeysjärjestyksessä. Kaavoihin muokattaisiin sovitusmuutokset ja niiden pohjalta valmistettaisiin myös kaavat tuki- sekä vuori materiaaleille. Kaulukset sekä rintatasku valmistettaisiin toisessa prototyypissä eri materiaalista kuin miehustaan käytetään jotta sillä saataisiin lisää ilmettä tuotteeseen. Toisen prototyypin kankaiksi valikoituivat kevyempi puuvillamateriaali miehustaksi sekä satiinipohjainen materiaali vuorikankaaksi. Koristenapit päällystettäisiin miehustakankaalla, jotta ne eivät erottuisi liikaa takista.

Kauluksiin ja rintataskuun päätettiin käyttää tummempaa sekä jäykempää kangasta ilmeen ja muodon pysyvyyden vuoksi.

Myös toisen prototyypin sovitus järjestettiin Järvenpäähän Cavalierin harjoitussalin tiloihin. Sovituksessa huomattiin että selän ja liepeiden poikkisauma oli nyt oikealla kohdalla sekä kaulus peitti rintaosaa oikeaoppisesti. Hihojen pituus oli parempi kuin ensimmäisessä prototyypissä, mutta rypyjä oli edelleen liikaa eivätkä hihat istuneet kunnolla. Housut istuivat

Kuva 5. Toinen prototyyppi

asiakkaalle erinomaisesti, mutta huomattiin että laskeutuvuus oli ensimmäisessä sovituksessa arvioitu väärin, lahkeet

kuvattuna edestä.

kohosivat liikaa kun tanssittiin matalammassa asennossa. Lahkeita päätettiin leventää lisäämällä prässisaumojen kohdalle tasaisesti leveyttä, jolloin lahje laskeutuu vapaammin. Vyötärökaitale oli sopivalla korkeudella ja housut istuivat lantiosta hyvin. Niin kuin kuvasta 5 nähdään, toisessa prototyypissä käytettiin erivärisiä kaulus- ja rintatasku kankaita. Sovituksessa kuitenkin huomattiin, etteivät eriväriset kankaat miellyttäneet asiakasta, joten seuraavaan prototyyppiin ne tehtäisiin samasta kankaasta kuin mitä tultaisiin miehustan käyttämään.

Toinen prototyyppi istui asiakkaalle erinomaisesti, huomioon ottaen että hihojen istuvuus ei vielä ollut tarpeeksi siisti. Myös kangasvalinta miellytti asiakasta koska kevyt ja hengittävä materiaali oli miellyttävän tuntuinen myös pidempi kestoisen tanssisuorituksen jälkeen. Liikkuessaan asiakas ei huomannut saumojen tai kaavojen olevan liian kireitä ja sitä kautta liikkeet eivät tanssin aikana kärsineet.

5.4 Kolmannen prototyypin suunnittelu ja valmistus

Kolmanteen prototyyppiin ei tarvinnut enää tehdä kaavamuutoksia muuten kuin hihojen muotoon. Toisessa sovituksessa otettiin mittoja asiakkaan kädentiestä tanssiasennossa sekä mitattiin olkavarren pituus etu- sekä takapuolelta. Näiden mitoitusten avulla muokattiin hihojen yläosan muotoa sekä takin kädentietä halutunlaiseksi. Kuitenkaan muokattuja hihoja ei kiinnitettäisi tuotteeseen kuin vasta sovitusvaiheessa, näin saataisiin eliminoitua viimeisetkin sovitusvirheet.

Kolmanteen prototyyppiin valmistettiin kaulus ja rintatasku samasta kankaasta kuin koko lopputuote asiakkaan toiveiden mukaisesti. Kankaaksi valikoitui musta puuvillasekoite, sillä toisessa prototyypissä huomattiin että kankaan keveys ja rakenne miellyttivät asiakasta. Vuorikankaaksi valittiin musta satiinipohjainen kangas, jotta se ei erottuisi liikaa frakin liepeissä. Liepeiden sisäosa valmistetaan myös vuorikankaasta. Tanssin aikana ne osittain näkyvät, jolloin vuorikangas ei saa pistää silmään vaan sen tulee sopia hyvin yhteen miehustamateriaalin kanssa. Kolmanteen prototyyppiin suunniteltiin myös apukiinnikkeiden paikat. Useasti frakkitakin ja housujen välille valmistetaan kumilangasta kappaleet joilla ne voidaan kiinnittää keskenään yhteen. Tämä ehkäisee sitä, ettei takki nouse tanssin aikana liikaa ja sen alta ei näy housujen vyötärökappale.

Kolmas prototyyppi sovitettiin asiakkaan päälle oppilaitoksen tiloissa. Takki jätettiin hihattomaksi, jotta nähtäisiin, kuinka paljon kädentien kaari mahdollisesti tarvitsisi vielä muotoilua. Kuvasta 6 nähdään että frakin hihojen istutus tehtiin käsin viimeistelemällä suoraan asiakkaan päälle. Ilman hihoja frakkitakki näytti istuvan asiakkaalle hyvin ja housut näyttivät olevan paremmin istuvat ja laskeutuvat kuin toisen prototyypin housut. Sovituksessa merkattiin lahkeiden lopullinen pituus sekä sovittiin että housuille ei tarvitse tehdä enää muita muutoksia kuin lisätä niihin kiinnitysosat,

Kuva 6. kolmannen prototyypin hihojen istutus.

jotta frakkitakki ja housut pysyvät keskenään paikallaan. Frakin hihojen sovitus ja istutus onnistui myös oletetulla tavalla. Vaikkakin hihoista tuli kireän näköiset, eivät rypyt enää häirinneet kun takki oli asiakkaan päällä tanssiasennossa. Käsien ollessa alhaalla hihat eivät näyttäneet istuvan, mutta tuote tehdään tanssitilanteeseen jolloin istuvuuden täytyy olla tanssiasennossa täydellinen.

Toisessa sovituksessa asiakas kokeili frakkitakkia sekä housuja yllään ja oli tyytyväinen näkemäänsä. Vaikka takkiin jäi edelleen hieman rypyjä, frakki näytti asiakkaan mielestä hyvältä kokonaisuudelta. Housut istuivat hyvin ja lahkeet laskeutuivat sopivalle korkeudelle riippuen tanssiko asiakas korkeammassa tai matalammassa asennossa. Hihojen pituus oli hyvä sekä kaulus peitti frakkipaidan niin kuin asiakas oli toivonut.

Frakki luovutettiin asiakkaan käyttöön ja asiakkaalle annettiin vielä neuvoja kuinka hän saisi pidettyä frakkia hyvässä kunnossa.

5.5 Kolmas prototyyppi kisakäytössä

Asiakas käytti kolmatta prototyyppiä muutamissa kilpailuissa. Kuva 7 on otettu kilpailuista joissa asiakas voitti oman ikäluokkansa. Asiakkaan omien sanojen mukaan frakista ei toistaiseksi ole tullut huomautuksia kilpailujen johtajilta eikä juryiltä. Ainoa kommentti jonka asiakas sai, on hänen vanha tuttunsa Carola Tuokko, joka toimii Tampereella valmentajana sekä on toiminut useissa kisoissa tuomarina. Carolan mukaan kolmannen prototyypin takki on muuten kilpailukelvollinen, mutta uuden tyylin mukaan hihojen tulisi olla vielä kiinteämmät, jotta käsien linja ja asennot näkyisivät selkeämmin. Frakki on myös kestänyt kisakäyttöä mainiosti.

Kuva 7. Valmis frakki kisakäytössä.

6 YHTEENVETO

Opinnäytetyön tavoitteena oli sekä luoda yksinkertainen tietopaketti, joka tarjoaa kaiken tarpeellisen tiedon kilpatanssista kiinnostuneille sekä muille eri tanssilajien harrastajille, että kertoa kilpatanssifrakin valmistuksesta. Kilpatanssia käsittelevä osio on koottu hyvässä yhteistyössä Järvenpään tanssiurheiluseura Cavalier Ry:n toimihenkilöiden sekä Suomen tanssiurheiluliiton avustuksella. Kilpatanssi frakin valmistusta käsittelevässä osiossa on kerrottu vaiheittain miten asiakkaalle valmistettiin kilpatanssi frakki kisakäyttöön. Frakki otettiin käyttöön heti sen valmistuttua ja asiakas on jopa voittanut kilpailuja kyseiseen frakkiin pukeutuneena.

Kilpatanssi osio esittelee lyhyesti kaikki mitä aloittavan ja pidemmälle edenneen harrastajan on hyvä tietää. Tanssiharrastuksen aloittaminen vaatii toki aina oma-aloitteisuutta, mutta teoriaosio antaa informaatiota miten aloittamisen voi suorittaa. Kilpatanssi osio sisältää sekä kirjoittajan omia että lajia pidempään harrastaneiden mielipiteitä sekä kokemuksia. Osio on koottu selkeästi vaiheittain ja etenee yleisen kehityskaaren mukaisesti aloittamisesta kilpailuun.

Kilpatanssi frakin valmistusta käsittelevässä osiossa esitellään kuinka kilpatanssi frakin prototyyppi valmistettiin. Prototyyppi nimitys johtuu siitä, että frakki oli tekijälle lajinsa ensimmäinen. Prototyyppi valmistettiin noudattaen asiakkaan omia toiveita sekä kilpatanssifrakkien yleistä linjaa. Kilpatanssifrakista luotiin valmistuksen aikana myös kaavat, jotka valmistetaan pahvista. Hyvien kaavojen kehittäminen oli oleellinen asia kilpatanssifrakin valmistusprosessia. Pahvitettujen kaavojen sekä sarjonnan ja pikakaavoituksen periaatteiden avulla on seuraavien frakkien kaavoittaminen helpottuvat ja nopeutuvat huomattavasti.

Kilpatanssifrakin valmistus toi lisää varmuutta omaan osaamiseen, varsinkin kun ensimmäinen prototyyppi oli kisakäytössä toiminut hienosti eikä se omalta osaltaan ainakaan haitannut asiakkaan kilpamenestystä. Tarkoituksena on tulevaisuudessa valmistaa uusia kilpatanssifrakkeja uusille asiakkaille ja samalla tutkia onko mahdollista valmistaa frakkia kevyemmistä materiaaleista.

LÄHTEET

- Bojner-Horwitz E. Bornej G. Mielihyvää musiikista. WSOY 2007, Helsinki
- Bonden W. Uusi tanssikurssi, osat 1 ja 2, Scandia-tukku, Tampereen kirjapaino 1973
- Bosler C. suom. Katja Tiilikka, Tanssitreeniä 4x15min, Kustannusyhtiö Otava 2009
- Bottomer P. Dance Class, Published by Southwater Anness Publishing Limited 1998, 2006
- Dillman E. Vatsa jumppaa, Karisto Oy:n kirjapaino, Hämeenlinna 2004
- Karina L. Tanssiliikunta, Otava 1978
- Laakso E. Tanssiurheilun käsikirja, Suomen tanssiurheiluliitto Ry, SLU-paino, Helsinki 1994
- Laird W. Paritanssit, WSOY 1996
- Lampinen E. Musiikki voimistelussa ja tanssissa, Kirjayhtymä, Rauma 1987
- Niemelä V.V. Nykyaikainen seuratanssi, Musiikki Fazer, Helsinki 1968
- Sarje A. Tanssin henki, Tanssin taidefilosofisia tulkintoja, liikuntatieteellisen Seuran julkaisu nro 132, Tammerpaino Oy, Tampere 1992
- Talvitie A. & P. Tanssiurheiluopas, Suomen tanssiurheiluliitto Ry, Painosampo Oy, Helsinki 1985
- Vilppunen P. Kemppi K. Liike ja rytmi, Tammi 1973, Helsinki
- Haastattelut
- Korhonen A. Toimistopäällikkö, STUL (Sähköpostiviestit 2011-2012)
- Kuokkanen E. Cavalier Ry:n tanssiopettaja (Haastattelu 21.3.2011)
- Leminen K. Cavalier Ry:n puheenjohtaja 2011 (Haastattelu 23.3.2011)

LIITTEET (LÄHDE:

[HTTP://WWW.TANSSIURHEILU.FI/INDEX.PHP?OPTION=COM_CONTENT
&VIEW=ARTICLE&ID=106&ITEMID=41](http://www.tanssiurheilu.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=106&Itemid=41)

Pukusääntö, liite 2 (word) 1.8.2011

1 Yleistä

Miehen kilpailuvuvussa saa olla korkeintaan kolme mainosta. Naisen kilpailuvuvussa saa olla ainoastaan yksi mainos. Rock'n'rollissa kilpailuasun mainostila sijaitsee kilpailuasun vasemmalla puolella oletetun rintataskun kohdalla tai vasemman hihan ympäri ja mainostila on kooltaan korkeintaan 50 cm², kuitenkin yhteen suuntaan korkeintaan 10 cm. Muissa lajeissa yhden mainoksen maksimikoko on 40 cm² ja mainos saa sijaita joko vyötäröllä, rinnassa tai hihassa.

Kaikkien tupakkatuotteiden mainonta kilpailuasusteissa on kielletty. Alkoholin mainonnassa noudatetaan alkoholilakia sekä SLU:n Reilun Pelin periaatteita.

Tanssiurheilija voi käyttää yhteistyökumppanin asusteita tai tuotteita, mutta ei kuitenkaan esiinmarssin, kilpailusuorituksen eikä palkintojenjaon aikana.

Rock'n'swing-tansseissa kierroksilla, joilla lattialla on useampi kuin yksi pari, mitään, mitä parilla on yllään tai minkä pari tuo mukanaan lattialle, ei saa tietoisesti riisua, heittää pois tai jättää lattialle. Vakio- ja latinalaistansseissa määräys koskee aina kaikkia kierroksia parien määrästä riippumatta.

2 Boogie woogie

Kilpailuasujen tulee olla boogie woogien tyyliin sopivat ja parin tulee muodostaa sopusointuinen kokonaisuus.

3 Bugg

Kilpailuvuvun valinta on vapaa.

4 Lindy hop

Kilpailuasujen tulee olla lindy hopin tyyliin sopivat ja parin tulee muodostaa sopusointuinen kokonaisuus.

5 Rock'n'roll

Kilpailuasujen tulee olla siistit ja niiden koristeluun ei saa käyttää koristeita, jotka saattavat aiheuttaa kilpailun aikana vammoja tai loukkaantumisia.

Jalkatekniikkakierroksella: Esiintymisasu.

Akrobatiakierroksella: Miehellä kokohaalari, hihatton haalari tai housupaitayhdistelmä.

Naisella voimistelupuku, haalari tai vastaava vartalonmyötäinen asu. Hame on kielletty.

6 Vakio- ja latinalaistanssit

1. Pukujen tulee olla kullekin lajille (vakiotanssit ja latinalaistanssit) muodoltaan tyypillisiä (muotoalue).
2. Pukujen tulee peittää tanssijoiden vartaloiden intiimit alueet (intimialue).
3. Pukujen ja meikin tulee sopia tanssijoiden ikään ja tasoon.
4. Uskonnollisten, poliittisten ja aatteellisten symbolien käyttö koristeena tai koruna on kielletty.
5. Kilpailunjohtaja voi määrätä kilpailijaa poistamaan korun tai puvun osan, mikäli se aiheuttaa vaaraa tanssijalle tai muille kilpailijoille.
6. On sallittua tanssia alemman ikäsarjan tai taitoluokan puvulla.
7. Puvun vaihto kesken kierroksen on kielletty, paitsi jos puku vahingoittuu käyttökelvottomaksi.
8. Kenkien tulee olla säämiskäpohjaiset tanssikengät ja niiden pohjan tulee olla kunnossa.

6.1 Tulkinta

Kaikenlainen sellaisten materiaalien, rakenteiden tai muiden sovellusten käyttö, joka antaa vaikutelman, että puku ei ole näiden pukusääntöjen mukainen, on pukurikkomus, mikäli kilpailunjohtaja niin päättää, vaikka rikkomusta ei ole sananmukaisesti näissä säännöissä määritetty.

6.2 Rangaistukset

Kilpailunjohtajalla on oikeus estää sääntöjen vastaisesti pukeutunutta paria osallistumasta kilpailuun.

Jos kilpailijan asu ei ole sääntöjen mukainen tulee siitä antaa kilpailijalle huomautus. Kilpailijan tulee **korjata tai** vaihtaa huomautettu asu tai sen osa pois heti, **tai mikäli se ei ole mahdollista**, kirjallisesti lupautua korjaamaan asurikkomus ennen seuraavaa kilpailua allekirjoittamalla pukuhuomautuspöytäkirja. Muutoin kilpailunjohtaja mitätöi parin kilpailutuloksen välittömästi. Mikäli rikkomus toistuu, liittohallitus voi hylätä kilpailijan suorituksen ja / tai asettaa kilpailijan määräaikaiseen kolmen (3) kuukauden kilpailukieltoon.

6.3 Lyhenteet ja yleiset määritelmät

Intiimialue (IA) – vartalonalueet, joiden tulee olla peitetty läpinäkymättömällä materiaalilla tai läpinäkyvillä materiaaleilla, joiden alla on koko alueella läpinäkymätöntä materiaalia. Mikäli ihonväristä materiaalia käytetään, sen tulee olla kauttaaltaan koristeltu.

Naiset:

- tangat on kielletty
- ihonväriset alushousut ja ihonväriset puvun housut on kielletty
- puvun housujen tulee olla sukkahousujen päällä
- rintojen tulee olla peitetyt
- rintaliivien kuppien väliin jäävä peittämätön alue saa olla korkeintaan 5 cm levyinen
- alushousujen tulisi näkyä mahdollisimman vähän tanssin aikana

Muotoalue (MA) – vähimmäisalue, jonka tulee olla peitetty

- värit ja läpinäkyvät materiaalit ovat sallitut tällä alueella pukumäärittelyn mukaisesti, avoimet koristeleikkaukset tällä alueella on kielletty

Perusmateriaali – puvun muotoalueella käytettävät materiaalit, jotka voivat olla:

- valovaikutelmalla: metallinen, metallinvärinen, kimalteella, paljetein tai yms. koristeltu.
- ilman valovaikutelmaa: heijastamattomat ja esim. samanvärisellä kankaalla vuoritettu pitsikangas.

Koristeet – mitä tahansa, joka on kiinnitetty perusmateriaaliin, hiuksiin tai iholle:

- valovaikutelmalla: kaikki kiiltävä ja valoa heijastava, kuten strassi, paljetti, helmi yms.
- ilman valovaikutelmaa: höyhenet, kukat, rusetit, hapsut, pitsikoristeet, nauhat yms.

Lantiolinja (LL) – alushousujen yläraja (kuinka alas)

- takapuoli - vaakasuora linja, pakaralihasten välin yläpää (intergluteaalinen linja) ei saa olla näkyvissä
- etupuoli – vaakasuora linja, lantioluiden yläpää

Housulinja (HL) – alushousujen alaraja (kuinka ylös)

- takapuoli – pakaroiden tulee olla kokonaan peitossa
- etupuoli – seuraa vartalon ja koukistetun jalan välistä linjaa
- sivu – lantiolinjan ja housulinjan väli sivulla tulee olla enemmän kuin 5 cm

Miesten ja poikien paita – paidan tulee olla housuissa vakiotansseissa kaikissa ikäsarjoissa ja taitoluokissa sekä latinalaistansseissa lapsiluokissa, juniori 1-luokissa ja kaikissa E-luokissa

Miesten ja poikien housut – farkut kielletty

Musta tai yönsininen väri – kauttaaltaan kyseistä väriä, liituroita tai muu kuviointi kielletty

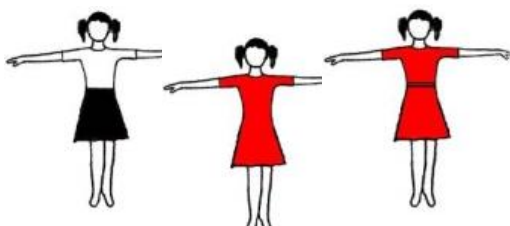
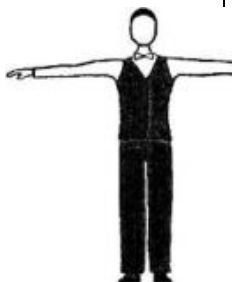
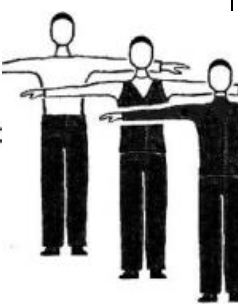
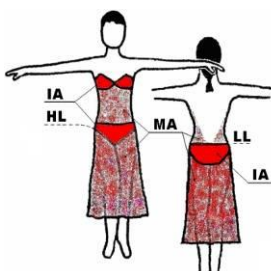
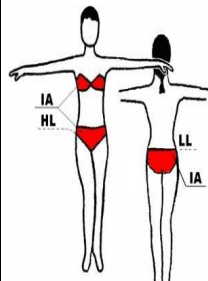
Ihonväri – vastaa tanssijan ihon väriä kilpailun aikana rusketus mukaanlukien

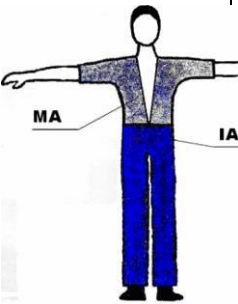

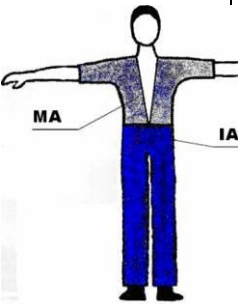
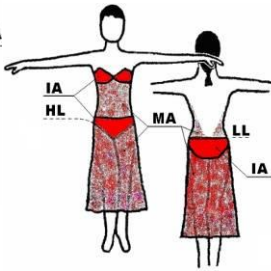
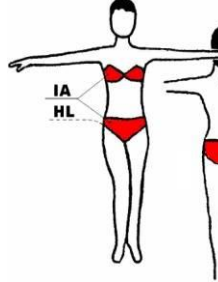
Pitkähihainen – pituus ranteeseen, hihojen kääriminen kielletty.

Meikki – sisältää kasvomeikin, keinotekoisia rusketuksia, tekokynnet ja tekoripset.

Koristekorut – korut, jotka on suunniteltu osaksi kilpailuasua

6.4 Pukumäärittely

1. TANSSIASU – sallittu ainoastaan				
Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
Lapsi I - II E - D	<p>Valkoinen, pitkähihainen pukupaita, mustat housut ja musta solmio tai rusetti.</p> 		<p>Yksinkertainen Valkoinen pusero, body tai T-paita ja musta hame. Yksivärinen (ei ihonväri) mekko. Yksivärinen (ei ihonväri) body samanvärisen hameen kanssa.</p> 	
	leikkaukset ja yksityiskohdat, ks. kohta 6.4.1		leikkaukset ja yksityiskohdat, ks. kohta 6.4.2	
Juniori I E	<p>Valkoinen, pitkähihainen pukupaita, mustat housut ja musta solmio tai rusetti.</p>	<p>Valkoinen tai musta, pitkähihainen pukupaita ja mustat housut, Musta solmio tai rusetti vapaaehtoinen. Paidan saa avata enintään 10 cm kauluksesta alaspäin.</p>	<p>Minkä tahansa värinen (ei ihonväri), yksinkertainen pusero-hameyhdistelmä tai yksinkertainen mekko.</p>	
	leikkaukset ja yksityiskohdat, ks. kohta 6.4.1		leikkaukset ja yksityiskohdat, ks. kohta 6.4.2	
Juniori D - B	<p>Valkoinen pitkähihainen pukupaita, mustat housut, musta liivi ja musta solmio tai rusetti.</p> <p>TAI</p> <p>Valkoinen frakkipaita, mustat housut, musta liivi ja valkoinen rusetti.</p> 	<p>Valkoinen tai musta pitkähihainen yläosa tai paita, mustat housut. Musta liivi vapaaehtoinen.</p> <p>Paidan saa avata enintään 10 cm kauluksesta alaspäin.</p> 	<p>Minkä tahansa värinen (ei ihonväri) kilpailupuku.</p> <p>Kaksiosaiset asut kielletty.</p> <p>Alushousujen tulee olla mustat tai samanväriset kuin kilpailupuku.</p> <p>Helman halkio polven yläpuolelle on kielletty.</p>	<p>Minkä tahansa värinen (ei ihonväri) kilpailupuku.</p> <p>Pelkkä bikini ylä- ja alaosana on kielletty.</p> <p>Alushousujen tulee olla mustat tai samanväriset kuin kilpailupuku.</p>

Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
Laji	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
Juniori II - Seniori IV E	Valkoinen, pitkähihainen pukupaita, mustat tai yönsiniset housut ja musta solmio tai rusetti.	Valkoinen tai housujen värinen, pitkähihainen pukupaita ja mustat tai yönsiniset housut, Musta solmio tai rusetti vapaaehtoinen. Paidan saa avata enintään 10 cm kauluksesta alaspäin	Minkä tahansa värinen (ei ihonväri), yksinkertainen pusero-hameyhdistelmä tai yksinkertainen mekko.	
	leikkaukset ja yksityiskohdat, ks. kohta 6.4.1		leikkaukset ja yksityiskohdat, ks. kohta 6.4.2	
Juniori II - Seniori IV D - A	<p>Musta tai yönsininen liivi, villatakki tai puvun takki, yläosan väriset housut sekä valkoinen pukupaita ja musta solmio tai valkoinen frakkipaita ja valkoinen rusetti (IDSF: vain yhdistelmä puvun takilla sallittu).</p> <p>TAI</p> <p>Musta tai yönsininen frakki, frakkipaita ja valkoinen rusetti. Valkoinen frakkivyö tai -liivi vapaaehtoinen (IDSF: pakollinen).</p> 	<p>Minkä tahansa värinen paita tai yläosa ja minkä tahansa väriset (ei ihonväri) housut.</p> <p>Paidan voi avata edestä alimmillaan vyötärölle eli vyönsoljen keskikohtaan tai housujen ylimmän linjan keskikohtaan. Paita voi olla myös housujen päällä, kunhan muotoalue pysyy peitettynä.</p> <p>Housujen värinen liivi, takki tai bolerojakku sallittu. Solmio, rusetti tai sidottu ja paidan sisään laitettu huivi sallittu (IDSF: kielletty).</p>	<p>Minkä tahansa värinen kilpailupuku</p> <p>Kaksiosaiset asut kielletty.</p> <p>Alushousujen tulee olla mustat tai samanväriset (ei ihonväri) kuin kilpailupuku.</p> <p>Helman halkio polven yläpuolelle on kielletty.</p>	<p>Minkä tahansa värinen kilpailupuku</p> <p>Pelkkä bikinityyppinen ylä- ja alaosa on kielletty.</p> <p>Alushousujen tulee olla mustat tai samanväriset (ei ihonväri) kuin kilpailupuku.</p>

2. PERUSMATERIAALI, KORISTEET, VALOVAIKUTELMA

Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
Laji	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
Lapsi I - II E - D	Kaikki koristeet kielletty. Perusmateriaalit valovaikutelmalla kielletty.		Kaikki koristeet kielletty. Perusmateriaalit valovaikutelmalla kielletty.	
Juniori I - Seniori IV				

Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
Laji	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
E	Musta vyö metallisella soljella sekä metallinen solmioneula sekä yksinkertaiset napit ja kalvosinnapit sallittu.		Koristeet ja perusmateriaalit valovaikutelmalla kielletty. Koristeet ilman valovaikutelmaa sallittu.	
Juniori I D-B	Frakin kanssa vain siihen kuuluvat napit ja kalvosinnapit.		Ei rajoituksia.	
Juniori II - Seniori IV D - A				

3. KENGÄT, SUKAT JA SUKKAHOUSUT

Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
Laji	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
Lapsi I – II E - D	Mustat tanssikengät, korko enintään 2,5 cm. Mustat sukat pakolliset.		Tanssikengät. Blokkikorko enintään 3,5 cm. Minkä tahansa väriset nilkkasukat sallittu. Ihonväriset sukkahousut sallittu. Verkko- ja kuviosukkahousut kielletty.	
Juniori I E	Mustat tanssikengät, frakin kanssa mustat kiiltonahkakengät. Mustat sukat pakolliset.		Tanssikengät. Korko enintään 5 cm. Minkä tahansa väriset nilkkasukat tai sukkahousut sallittu. Verkko- ja kuviosukkahousut kielletty.	
Juniori I D-B			Tanssiken gät. Mustat sukat pakolliset.	
Juniori II – Seniori IV E – A			Tanssikengät.	

4. KAMPAUKSET

Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
Laji	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
Lapsi I – II E - D	Mikäli hiukset ovat pitkät, ne tulee pitää poninhännällä.	Mikäli hiukset ovat pitkät, ne tulee pitää poninhännällä.	Monimutkaiset korkeat kampaukset, hiuskoristeet ja värillinen hius- tai hilelakka ja kiilto kielletty. Puvun yläosan värinen donitsi sallittu (IDSF: donitsi kielletty).	
Juniori I E – B		Hiuskoristeet ja värillinen hiuslakka kielletty.	Monimutkaiset korkeat kampaukset, hiuskoristeet valovaikutelmin ja värillinen hius- tai hilelakka ja kiilto kielletty, hiuskoristeet ilman valovaikutelmaa sallittu.	
Juniori II – Seniori IV E		Päähineeksi sallittu huivi vain terveydellisistä tai esteettisistä syistä.		
Juniori II – Seniori IV D – A	Hiuskoristeet ja värillinen hiuslakka kielletty.		Hiuskoristeet sallittu. Päähineeksi sallittu vain huivit, liinat, verkot, pienet pillerihatut ja otsanauhat.	

5. MEIKKI

Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
Laji	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
Lapsi I – II E - D	Meikki kielletty.			
Juniori I E – B	Meikki kielletty.		Kevyt, vaaleansävyinen päivämeikki sallittu (IDSF: meikki kielletty).	
Juniori II – Seniori IV E				
Juniori II – Seniori IV D – A	Ei rajoituksia.			

6. KORUT				
Osapuoli	Poika / Mies		Tyttö / Nainen	
Laji	Vakiotanssit	Latinalaistanssit	Vakiotanssit	Latinalaistanssit
Lapsi I – II E – D	Korut kielletty.		Koristekorut kielletty. Vain pienet, halkaisijaltaan enintään 10 mm, korvakorut sallittu.	
Juniori I E – B			Koristekorut valovaikutelmalla kielletty. Koristekorut ilman valovaikutelmaa sallittu. Vain pienet, halkaisijaltaan enintään 10 mm, korvakorut sallittu.	
Juniori II – Seniori IV E	Korut kielletty, paitsi vihkisormukset.		Ei rajoituksia.	
Juniori II – Seniori IV D – A				

6.4.1 Lapsi-ikäsarjojen ja E-luokkien poikien ja miesten paita

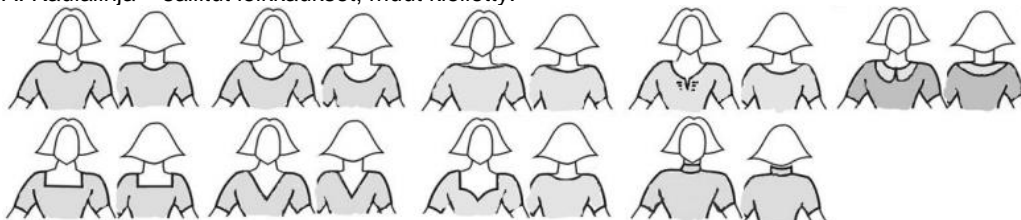
Paita:

- sallittu tavallinen, yksinkertainen, pitkähihainen valmisvaate-pukupaita
- kiiltävät tai kuviolliset materiaalit kielletty, puuvilla tai polypuuvilla suositeltava (*lajiin valmistettu joustavasta materiaalista oleva kauluspaita sallittu*)
- hihojen kääriminen kielletty
- paidan tulee olla housuissa
- siipikaulukset kielletty

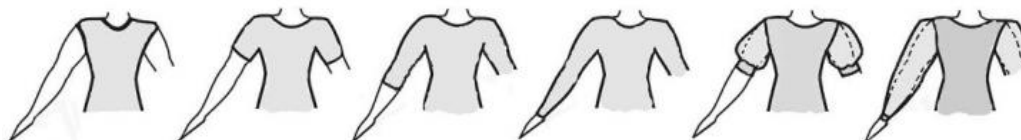

6.4.2 Lapsi-ikäsarjojen ja E-luokkien tyttöjen ja naisten asu

A. Kaulalinja – sallitut leikkaukset, muut kielletty:

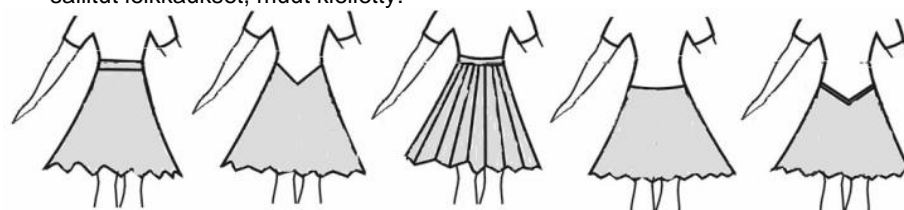
B. Hihat – sallitut leikkaukset, muut kielletty:

- hihojen sormilenkit sallittu kaikissa ikäsarjoissa ja taitoluokissa
- hihojen tulee olla symmetriset

C. Hameet / helmat:

- puvun housujen tulee peittää alushousut ja olla samanväriset kuin puvun helma
- ihoa ei tanssittaessa saa näkyä hameen ja puseron välistä.
- sallitut leikkaukset, muut kielletty:

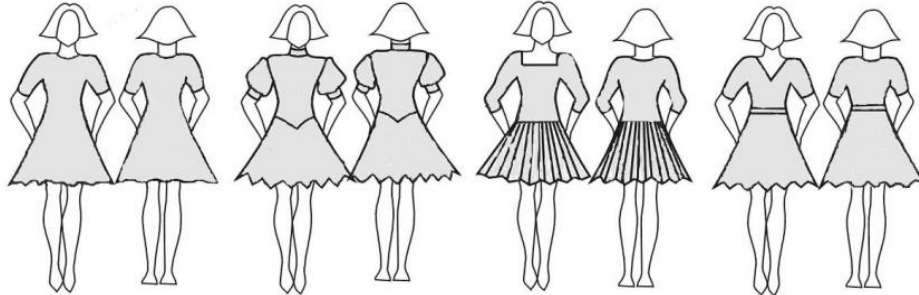
Lapsi-ikäsarjat:

- vain sileää tai pliseerattua 1 - 3 puoliympyrästä tehtyä helmaa sallittu
- vain yksi yksinkertainen pyöreä alushame sallittu
- röhkelöt helmassa tai alushameessa kielletty
- vahvikkeet, siima ja krinoliini helmassa kielletty
- helman, kaula-aukon ja hihansuiden kanttaus puvun värisellä, maksimissaan 1,5 cm leveällä kankaalla sallittu
- helman tulee olla suora ja ulottua alimmillaan juuri polvilumpion alapuolelle tai ylimmillään 10 cm polven yläpuolelle.

Juniori I – Seniori IV E-luokat:

- erillinen vuori tai alushame sallittu
- isot halkiot ja aaltomaiset kiemurat helmoissa kielletty
- helman tulee olla korkeintaan 10 cm polven yläpuolella, alimmillaan puoliväliin säärtä

Esimerkkejä:

7 Pukusäännöt – vakio- ja latinalaistanssien joukkuekilpailu

Joukkueen jäsenillä yhtenäinen joukkuetanssiin soveltuva tanssiasu tai normaali kilpailupukeutuminen.

(lähde:

http://www.tanssiurheilu.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=106&Itemid=41

liiton jäsenyhdistykset, liite 4 (word)

Seuran nimi	rek.nro	kotipaikka
Aida ry	144.890	Keminmaa
Botafogo ry	152.818	Seinäjoki
Cavalier ry	138.411	Järvenpää
Dance World ry	163.957	Helsinki
DanceLine ry	193.216	Tampere
DanceStyle ry	208.618	Jyväskylä
DC Diamond ry	207.503	Turku
Finnish Dance Organization FDO ry	154.491	Helsinki
Habanera ry	164.611	Espoo
Haminan-Vehkalahden Tanssiurheiluseura HaVe Step ry	138.029	Hamina
Heinolan Tanssikerho ry	119.952	Heinola
Hämeenlinnan Seudun Pivotkerho ry	120.677	Hämeenlinna
Jokipata ry	103.314	Joensuu
Kokkolan Lavatanssijat ry	198.163	Kokkola
Kouvolan Terpsikerho ry	100.052	Kouvola
Lá Team ry	170.618	Lieto
Lahden Tanssiurheiluseura Nicks Dance Sport ry	133.478	Lahti
Lappeenrannan Tanssiurheilijat ry	135.806	Lappeenranta
Leppävirran Tanssiseura ry	172.519	Leppävirta
Mikkelin Urheilutanssijat ry	120.361	Mikkeli
Mikkeli Swing Society ry	208.384	Mikkeli
New Stars of Kajaani ry	204.853	Kajaani
Oikea Rytmii ry	166.088	Pori
Pieksämäen Tanssiurheiluseura ry	169.858	Pieksämäki
Porin Naisvoimistelijat ry	3.704	Pori
Raahen Rytmikkäät ry	139.734	Raahe
Rauman Dansseor ry	134.619	Rauma
Riihimäen Tanssiklubi ry	109.080	Riihimäki
Rocking Sneakers ry	160.261	Kaarina
Rock'n Roll Dance Club Comets ry	161.904	Helsinki
Rock'n'Swing Dance Club Break ry	169.391	Jyväskylä
Savonlinnan Tanssiseura SaTsa ry	135.625	Savonlinna
Sotkamon Tanssiurheiluseura Tahiti ry	166.641	Sotkamo
Suomen pyörätuolitanssiliitto ry	195.425	Porvoo
Suomen Tanssipelaajat ry	194.197	Helsinki
TanssiDans ry	175.619	Kirkkonummi
Tanssikerho Jam'n Roll ry	208.594	Lahti
Tanssiklubi Dancing ry	167.296	Lahti
Tanssiklubi Kotkan Hyrrät ry	102.524	Kotka
Tanssiklubi Master ry	203.300	Helsinki
Tanssiklubi Star ry	98.939	Helsinki
Tanssiseura Baunssi ry	188.607	Hämeenlinna

Tanssiseura Boogie Tour ry	186.070	Tampere
Tanssiseura Hurmio ry (kilpailijat-jaosto)	192.697	Tampere
Tanssiseura J & V ry	192.687	Kuopio
Tanssiseura Kokkolan Corte ry	118.923	Kokkola
Tanssiseura Lapuan Huisku ry	127.194	Lapua
Tanssiseura Marimba ry	160.481	Valkeakoski
Tanssiseura Pisto ry	109.665	Jakobstad
Tanssiseura Spiral ry	133.978	Tampere
Tanssiseura Swing Team ry	172.920	Tampere
Tanssiseura Tanssi-Savo ry	191.418	Kuopio
Tanssiurheiluseura Blue & White ry	133.706 145.252	Helsinki Espoo
Tanssiurheiluseura Bolero ry	135.751	Turku
Tanssiurheiluseura Casino ry	151.704	Kauhajoki
Tanssiurheiluseura Foksi ry	145.843	Jämsä
Tanssiurheiluseura ForTus ry	119.431	Forssa
Tanssiurheiluseura Fregolina ry	164.268	Kaarina
Tanssiurheiluseura Imatran Impetus ry	117.320	Imatra
Tanssiurheiluseura Kajaanin Casamba ry	143.945	Kajaani
Tanssiurheiluseura Lohjan Lockstep ry	124.848	Lohja
Tanssiurheiluseura Nur-Dance ry	176.829	Nurmijärvi
Tanssiurheiluseura Oversway ry	187.024	Helsinki
Tanssiurheiluseura Parketti ry	122.651	Hyvinkää
Tanssiurheiluseura Revontulitanssijat ry	154.157	Rovaniemi
Tanssiurheiluseura Rolling ry.	133.315	Vaasa
Tanssiurheiluseura Step ry	124.341	Tampere
Tanssiurheiluseura Stepping Out ry	205.627	Oulu
Tanssiurheiluseura Swivel ry	149.120	Salo
Tanssiurheiluseura Tempo ry	143.352	Teuva
Tanssiurheiluseura Terpsikhore ry	118.378	Helsinki
Telemark Team ry	91.054	Oulu
Tellus ry	117.374	Porvoo
Tepika ry	138.064	Jyväskylä
Ulmalan Nuorisoseura ry (Vikkarit)	592	Iisalmi
Vaasan Viuhka ry	98.975	Vaasa
Vantaan Kilpatanssijat ry	150.167	Vantaa
Varkauden Tanssikerho Tankoojat ry	124.032	Varkaus
Vihdin Quickstep ry	150.486	Vihti
Volta ry	163.202	Helsinki
Vuelta ry	189.290	Keminmaa

Yht. 81